612/01

Den 27. august 2001 blev i sag nr. 53.247:

xxxx xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har pensionsforsikring i Codan Forsikring, påstår ved sin advokat selskabet tilpligtet at forrente forsikringens invalideydelse fra den 1/1 1997.

Selskabet har udbetalt invalideydelse og bevilliget præmiefritagelse for en periode frem til den 28/8 1997. Ved skrivelse af 13/8 1997 meddelte selskabet, at man nu kun anså klagerens erhvervsevne for nedsat med 50%, idet han kun var blevet tilkendt almindelig forhøjet førtidspension, hvorfor ydelserne pr. 28/8 1997 ville blive reguleret i overensstemmelse hermed. Det hedder videre i ovennævnte skrivelse: "Det fremgår endvidere, at De har anket afgørelsen om førtidspension, og såfremt De får ret i Deres anke, og får tilkendt mindst mellemste offentlige førtidspension, skal vi være villige til at revurdere vor afgørelse, og vi beder Dem da indsende ankeafgørelsen til gennemsyn."

I skrivelse af 30/12 1997 fra selskabet til klagerens advokat anføres: "Som det fremgår af forsikringsbetingelserne for GarantiLøn, § 3 litra D, sidste stk., kan selskabet gøre det til en betingelse for udbetalingen, at forsikrede er tilkendt offentlig førtidspension. Denne betingelse blev stillet ved selskabets brev af 13.08.1997."

Klageren indbragte herefter spørgsmålet om førtidspension for domstolene. Ved dom af 14/2 2000 pålagde landsretten statsamtet at anerkende, at klageren havde været berettiget til mellemste førtidspension fra den 1/1 1997.

Selskabet har herefter udbetalt de manglende ydelser, men har afvist at forrente ydelserne, idet man gør gældende, at den i henhold til forsikringsbetingelserne stillede betingelse om mellemste førtidspension først er opfyldt ved dommens afsigelse. I en skrivelse af 7/7 2000 til Ankenævnet anfører selskabet bl.a.: "Sagen ligner til forveksling AK 37.737 af 27. marts 1995, der faldt ud til selskabets fordel."

Klagerens advokat gør gældende, at dommen er udtryk for, at den tidligere vurdering har været forkert.

I forsikringsbetingelserne hedder det: "Hafnia kan gøre ret til fortsat udbetaling af GarantiLøn og fortsat fritagelse for betaling af præmie betinget af, at forsikrede er tilkendt offentlig pension, der svarer til en nedsættelse af erhvervsevnen til 1/3 eller derunder, eller - hvis en sådan nedsættelse ikke kan dokumenteres - til halvdelen eller derunder, og at nedsættelsen udelukkende skyldes sygdom eller ulykke."

Ved skrivelse af 5/2 2001 har Ankenævnet bedt "Forsikring & Pension"'s Responsumudvalg afgive en udtalelse om, "hvorvidt det er i overensstemmelse med god forsikringsskik at undlade at forrente de løbende ydelser i den givne situation".

Ved skrivelse af 30/4 2001 har Responsumudvalget svaret således: "Det fremgår af forsikringsaftalelovens § 24, stk. 1, 1. pkt., at en forsikringsydelse kan fordres betalt og skal forrentes 14 dage efter, at selskabet har været i stand til at indhente de oplysninger, der er fornødne til bedømmelse af forsikringsbegivenheden og fastsættelse af forsikringsydelsens størrelse. Såfremt det på et tidligere tidspunkt er klart, at sikrede i hvert fald har krav på et vist beløb, har sikrede krav på en acontobetaling og rente heraf efter samme regel, if. UfR 2001.352H. Efter forsikringsbetingelserne kan forsikringsselskabet gøre yderligere udbetaling af løbende invalideydelser i henhold til pensionsforsikringen betinget af, at forsikringstageren er tilkendt mellemste offentlige førtidspension. Hvor forsikringstageren har fået afslag på sin ansøgning om tilkendelse af mellem-

ste førtidspension, men denne afgørelse senere ændres - for eksempel ved en domstolsafgørelse - således at forsikringstageren får tilkendt mellemste førtidspension med virkning fra det oprindelige ansøgningstidspunkt, har den fornødne dokumentation efter F&P's opfattelse ikke været til stede, før selskabet har modtaget den endelige afgørelse. Renten løber 14 dage efter dette tidspunkt. Det er ikke praksis i selskaberne at yde rente med tilbagevirkende kraft. Det er almindeligt og i overensstemmelse med god forsikringsskik, at selskabet har holdt sig til reglen i forsikringsaftalelovens § 24."

Nævnets flertal udtaler:

Nævnet er enig med selskabet i, at problemstillingen i den foreliggende sag er identisk med problemstillingen i sagen AK 37.737 fra 1995, og at AK 37.737 blev afgjort til selskabets fordel (AK 37.737 vedlægges som bilag). Under hensyn hertil og til, at det fortsat anses for at være i overensstemmelse med god forsikringsskik ikke at forrente i en situation af den foreliggende art, jf. udtalelsen fra Forsikring & Pension's Responsumudvalg, har nævnet ikke grundlag for at tilpligte selskabet at efterkomme klagerens krav.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard